

[View this email in your browser](#)

Refleksion

Dover-Alling-Tulstrup Pastorat

Her modtager du refleksionen, som vi tager udgangspunkt i denne dag. I aften er der gudstjeneste i Dover kirke kl. 17 med altergang.

I påsken og frem har vi valg at åbne mere op i vores kirker. Organist og kirkesanger vil deltage i gudstjenesterne, der vil stadigvæk ikke være fællessang. Men vi vil gøre mere ud af musikken i påskedagene og frem, sådan som vi plejer.

Her kommer teksten til skærtorsdag som den står i 2020-oversættelsen fra Matthæusevangeliet kapitel 26 vers 17-30:

På festens første dag kom disciplene hen til Jesus. »Hvor vil du gerne have, vi gør klar til påskemåltidet?« spurgte de. Han bad dem gå ind i byen og opsøge en bestemt mand. »Fortæl ham, at jeres rabbi har sagt: ›Der er ikke langt igen. Jeg vil holde påske hos dig sammen med mine disciple.« Disciplene gjorde, som Jesus sagde, og forberedte måltidet.

Om aftenen gik Jesus til bords med de 12 disciple, og under måltidet sagde han: »Der er noget, jeg vil sige til jer. Der er en af jer, der vil forråde mig.« De blev dybt ulykkelige og spurgte alle sammen, en efter en: »Det er vel ikke mig, Herre?« Jesus svarede: »Det er en, der sidder her og spiser sammen med mig. Han vil angive mig til myndighederne. Jeg, Menneskesønnen, skal dø, sådan som der står i Skrifterne. Men stakkels ham, der angiver mig. Han kommer til at ønske, han aldrig var blevet født.« Forræderen Judas sagde også: »Det er vel ikke mig, rabbi?« og Jesus svarede: »Du sagde det selv.« Mens de spiste, tog Jesus et brød. Han velsignede det, brækkede det over og gav det til disciplene. »Værsgo,« sagde han. »Spis det, for det er min krop.« Han tog også

et bæger med vin, takkede Gud og lod bægeret gå rundt: »Drik alle sammen af det. Det er mit blod. Jeg skal slås ihjel for mange menneskers skyld, og med mit blod grundlægges et nyt forhold mellem Gud og mennesker, hvor alle kan få tilgivelse for det, de har gjort forkert. Hør godt efter. Jeg kommer ikke til at drikke vin igen, før jeg drikker en helt ny vin sammen med jer i min fars kongerige.« Så sang de påskesalmerne, og bagefter gik de ud til Oliebjerget.

Skærtorsdag handler om fællesskab. Fællesskabet med Kristus og fællesskabet med mennesker. Lige præcist det med fællesskabet, det var de nu ikke så gode til i Korinth. Jo, fællesskab med Kristus, dét ville de gerne. Men fællesskab med hinanden - det er og bliver noget bøvl. For der er jo altid nogen af de andre, der er anderledes. Der er nogen, der har helt andre vaner og normer end os. Det er svært at være del af et fællesskab. Men det er også utroligt givende. Vores fællesskaber ser forskellige ud. Vi er sammen på så mange forskellige måder og coronapandemien har blot bragt endnu flere og anderledes former for fællesskab til.

Nogle er til lange, dybe samtaler over et glas rødvin. Nogle har det langt bedre i hallen med en håndbold - når holdet er på vej til at vinde kampen. Nogle finder det vigtigste fællesskab på arbejdspladsen - i en travl dag, hvor alle giver den en ekstra skalle for at nå i mål. Men der er også det fællesskab, som ikke sættes så mange ord på - fællesskabet, når man står i indkørslen ved traileren med arbejdshandskerne på og bakser med et eller andet, og et par naboer kommer til og giver gode råd og en hånd med. Og nogle kender til det stille og tyste, men utroligt stærke fællesskab, der opstår mellem dem, der er sammen om at sidde ved et dødsleje. Fællesskab og samhørighed med andre mennesker - det er af stor værdi. Det er ofte dét, der støtter os og giver os det nødvendige løft, så vi kommer videre.

Men fællesskab er noget bøvl - samtidig med at det er livsnødvendigt. Man kan sige det samme om fællesskabet, som Benny Andersen siger om kærligheden: Det er besværligt med - men det går ikke uden.

Skærtorsdag handler det om det fællesskab Kristus stifter med sine disciple og os. De spiser sammen og midt i måltidet siger Jesus: »Der er en af jer, der vil forråde mig.« Læser vi lidt videre i Matthæusevangeliet siger Jesus: »I nat vil I alle svigte mig.« Jesus peger på den uomgængelige kendsgerning, at i alle menneskelige fællesskaber er forræderi en mulighed - og svigt kan ligge lige om hjørnet. Selv når vi gør vores ypperste, kan det være os, der bryder fællesskabet ned. Men selv når vi svigter, og vores selvvalgte fællesskaber bryder sammen, selv da er vi stadigvæk en del af fællesskabet i Kristus. For det særlige ved fællesskabet med Kristus er, at det ikke er os, der har valgt ham. Det er ham, der har valgt os. Det er ikke os der konstituerer fællesskabet, der er ikke os der har "stiftet klubben" - det hviler ikke på vores skuldre.

Og det vi måtte mangle af kærlighed og troskab, det har han allerede givet os i overflod. Deri finder vi vores fælles fred - det er vores fælles forhistorie og det, der binder os sammen: At Kristus har valgt os.

